

# РЕШЕНИЕ

№ 3879

гр. София, 12.06.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,**  
в публично заседание на 01.06.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Дияна Николова**

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3133** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на И. М. П. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № Р-ЗДОИ-16/07.03.2023г. на главния архитект на Столична община с искане за отмяната му като незаконосъобразен. Твърди, че в случая исканата информация безспорно представлява обществена такава, тъй като попада напълно в обхвата на чл.2, ал.1 ЗДОИ – касае се за информация, свързана с обществения живот в страната и тази информация, на следващо място, касае управлението на общинско имущество. Намира, че в случая е налице и надделяващ обществен интерес от предоставяне на информацията, тъй като се касае за наемен договор, по който едната страна е публична институция. Предвид това дори да не е налице съгласие на третото лице за предоставяне на търсената информация, намира, че тя следва да бъде предоставена. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа направеното искане лично.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, инкорпориран в придружителното писмо, с което тя е администрирана до съда, изразява становище за нейната неоснователност, мотивирано с изрично изразеното несъгласие за предоставяне на информацията от третото лице. Претендира присъждането на разноски.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в

производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят, че от жалбоподателя до главния архитект на Столична община, е подадено заявление за предоставяне на достъп до обществена информация, заведено с вх.№ САГ23-ОИ94-5/20.01.2023г. Със заявлението е поискана следната информация: „За офиса на банката в Н. – ФЦ „Врабча“ И.-Н. има ли решение на СО, от кога е и какви са условията за ползване, плащат ли на СО такса смет, ел. и топло енергия, вода, колко квадратни метра е, до кога, както и с какво работно време е?“.

На основание чл.31, ал.1 ЗДОИ с писмо изх.№ Към САГ23-ОИ94-5-/2/ от 03.02.2023г. на главния архитект на СО е уведомена С. Й. – директор на Филиал „Врабча“ на „Общинска банка“ АД за подаденото заявление като е изискано нейното съгласие/несъгласие за предоставянето на исканата информация, без да е определен срок за това като бъдат посочени и специфични условия при предоставяне на информацията.

С писмо, постъпило при ответника на 09.02.2023г. директорът на филиала изразила становище, че с оглед защитата на интересите на банката не е съгласна информацията да бъде предоставена на заявителя.

Последвало е издаването на оспореното решение, съобщено на жалбоподателя на 13.03.2023г. /известие за доставяне на л.10/, с което е отказано предоставяне на търсената от заявителя информация на основание чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ вр. чл.28, ал.1 и ал.2 вр. чл.2, ал.1, чл.3, ал.1, чл.4, ал.1 ЗДОИ, поради това, че исканата информация не представлява обществена такава, тъй като не е свързана с обществения живот в страната; не е налице съгласие на третото лице; не е налице надделяващ обществен интерес. Посочено е единствено работното време на филиала.

Недоволен от така полученото решение жалбоподателят е сезирал съда с жалба, заведена в регистратурата на 27.03.2023г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирано лице, в законоустановения срок за оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващата, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в

документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.5 ДР ЗДОИ.

Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Според разпоредбата на чл.38, ал.1 ЗМСМА кметът на общината е орган на изпълнителната власт в общината, съответно същият има качеството на задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ. Упражняването на правомощията си по посочената разпоредба той е предоставил на ръководителите на направления към Столична община – заместник-кметове, секретаря и главния архитект на Столична община, със Заповед № СОА17-РД09-1027/20.11.2017г., приета като доказателство по делото. Следователно оспореното решение е издадено от компетентен административен орган.

Съгласно разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В настоящия случай ответникът е сезиран със заявление в писмена форма, съдържащо изискуемите реквизити по чл.25, ал.1, т.1-4 ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и ал.2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена

информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл.28, ал.1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. В случай, че органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл.32 и чл.33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл.34 и чл.38 ЗДОИ.

В конкретния случай отказът, предмет на оспорване е обективиран в решение, което съдържа изискуемите реквизити, съответно не се установява нарушение на изискването за форма на административния акт, което да обоснове отмяната му. Не се установяват и нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Съгласно чл.8, ал.1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ придобиването, управлението и разпореждането с имоти и вещи - общинска собственост, се извършват под общото ръководство и контрол на общинския съвет, а съгласно чл.14, ал.1 ЗОС свободни нежилищни имоти - частна общинска собственост, които не са необходими за нуждите на органите на общината или на юридически лица на издръжка на общинския бюджет, могат да се отдават под наем на трети лица. Според ал.7 на с.р. свободни имоти или части от тях - публична общинска собственост, могат да се отдават под наем за срок до 10 години при условията и по реда на ал.2 след решение на общинския съвет. Части от имоти - публична общинска собственост, които са предоставени за управление по реда на чл.12, могат да се отдават под наем, при условие че не се възпрепятства осъществяването на дейностите, за които съответният имот е предоставен за управление. Наемните цени се определят от общинския съвет /ал.8/.

По делото няма спор между страните, че имотът, предмет на заявлението, представлява имот публична общинска собственост, предоставен за управление по реда на чл.12 ЗОС на Направление „Архитектура и градоустройство“. Следователно части от него могат да бъдат отдавани под наем в съответствие с чл.14, ал.7 ЗОС. Отдаването под наем не променя статута на имота. Действията по управление и разпореждане с него представляват обществена информация по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ - информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по закона субект.

С оглед това, че се касае за публична общинска собственост, съдът приема, че е налице надделяващ обществен интерес по см. на § 1, т.6 ДР ЗДОИ в хипотезата на повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3. Следва да се посочи отново, че законът въвежда презумпция за наличие на надделяващ обществен интерес

във всеки един случай, като за да се позове на липсата му задълженият субект следва да обори тази презумпция. В настоящия случай макар да отрича наличието му ответникът не излага съображения защо приема така, нито сочи доказателства, оборващи законово въведената презумпция. Отказът на третото лице не е аргумент в подкрепа на направения от него извод. Тази преценка е елемент от фактическия състав на хипотезата за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ и само при отсъствието на такъв интерес несъгласието на третото лице би било основание да се откаже достъп до исканите сведения и данни.

С оглед горното основания за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ не е било налице. Съгласно тази разпоредба задълженият субект отказва предоставяне на исканата информация в случаите, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

По изложените съображения съдът намери оспореното решение за незаконосъобразно – издадено при неправилно приложение на материалния закон и като такова то следва да бъде отменено, а делото върнато на административния орган за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. М. П. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх.№ САГ23-ОИ94-5/20.01.2023г., обективизиран в Решение № Р-ЗДОИ-16/07.03.2023г. на главния архитект на Столична община.

ИЗПРАЩА делото като преписка на ответника за ново произнасяне по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация с вх.№ САГ23-ОИ94-5/20.01.2023г., в срок до 14 дни от съобщаването на настоящото решение, при съобразяване на дадените в мотивите му указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: